

scriptio utramque speciem, & omnes eius causas continet. Inde vero hæc deducuntur ποείσματα.

Creationis tres conditiones.

PRIMUM ποείσμα. Ad creationem tres conditiones requiruntur: 1. ut aliquid fiat ex nulla materia. 2. vel ex materia indispota. 3. absque motu, in instanti. Prima & tertia priori: tres simul posteriori creationi insunt. Vnde liquet, posteriorem non minus vere & proprie creationem esse, quam priorem. Et hæc est creationis forma, qua quantum à generatione naturali creatio differat, manifestum est. Natura enim non generat aliquid ex nihilo, sed ex materia, & quidem apta, seu prædita vi seminali, idq; prævia alteratione & corruptione, qua potentia materiæ deducitur in actû: quorû nihil fit in creatione. Quatenus vero creationis historia à Græcis vocetur γένεσις, & à Mose מולדת in titulo est explicatum.

Creatio forma sua differt à generatione.

Miracula an sint creatio.

Si quis hic quærat: an miracula diuina sint creatio: Respond. ex distinctione miraculorum. Quibus tantum natura legitur intensa vel inhibita potentia diuina, ea nihil attinet ad creationem referre, ut cum Sara effæta & sterilis parit, Stephanus acie oculorum in cælum supremum penetrat: Ignis Babylonius non vrit &c. Quibus vero res subito productæ fuerunt, vel rerum essentielles formæ, aut propria inde dependentia mutata: ea ad creationis alterutram speciem recte referuntur, ut cum angeli apparuerunt corporea specie, aqua profluxit ex petra, vel conuersa est in vinû, panes sunt multiplicati, virgo peperit, ferrum natauit &c.

Creatio solius Dei propria.

SECUNDVM ποείσμα. Ex definitione patet, utramque creationem solius Dei tanquam causa prima & vniuersalis effectum esse proprium: quoniam nulla vi creata ex nihilo potest produci aliquid, hoc est, vel materia, vel forma, vel res aliqua, aut materiæ inhabili indihabilitas ad recipiendam formam, cuius non habet potentiam, exempli causa, ut ex arena vel

A lapide generetur chymus vel sanguis in animali &c. Sed hoc est opus omnipotentis naturæ proprium. Hinc Scriptura Deum solum prædicat creatorem: Diabolum vero nec pediculum aut cymicem creare posse testatur historia magorum Ægyptiorum Exod. 8, 18. Efficiens igitur causa creationis est Deus omnia creans solus, sicut dicitur Ies. 44. 24. Ego Iehoua faciens omnia: extendens cælos SOLVS: extendens terrã potentia mea. Explodenda vero est quæstio & disputatio scholasticorum, vtrum Deus possit aliquid creare. Nihil enim impossibile Deo, nisi quod nõ vult: inquit Tertull. de carne Christi. Mundum autem creare voluit. Ergo potuit. Neq; creatio alicuius ex nihilo contradictionem implicat, aut naturæ Dei aduersatur, quæ duo alioqui omnipotentiæ Dei nõ sunt subiecta, nõ ex defectu potentiæ, sed ex perfectione naturæ. Ergo creare omnia ex nihilo potuit.

Diabolus nec pediculum creare potest.

Hinc etiam refellitur commentum, quo fingitur à Sacerdote ex pane creari Christi corpus in Missa. Nam neque prioris speciei hæc dici potest creatio, cum non fiat ex nihilo, neq; posterioris, cum nec diuina nec humana vi ibi fiat mutatio materiæ inhabilis, hoc est, panis in corpus. Non diuina: quia hæc nullo Dei verbo potest doceri, cû nec Christus ipse fecerit ex pane suum corpus, nec promiserit se facturû per Sacerdotem, cum dixit: Hoc est corpus meum: non autem: hoc fiat corpus meum: Nec etiam humana siue effectina, siue instrumenta-

Corpus Christi in missa non creatur à sacerdote.

li. Expresse enim Thomas refutans Magistrum id asserentem: Impossibile est, (inquit) quod alicui creaturæ conueniat creare, neque virtute propria, neque instrumentaliter, siue per ministerium. Solus igitur Deus omnia creauit: idque IMMEDIATE, hoc est, sine auxilio, & sine causis adiuuantibus aut secundis. Ies. 44. 24. Extendens cælos solus, stabiliens terram, nullus mecum. Sed per Filium: non ut per ministrum, nec ut per causam concreantem, sed ut per

Lombard. lib. 4. d. 5. Thom. p. 1. q. 45. a. 3.

26. 40. 7. 10.

Basilian. h. 1.

De pr. physico nihil. I. 1. 1. 4.